

DUGO TOPLO LJETO

Lijepa naša domovino

*Lijepa naša domovino,
Oj junačka zemljo mila,
Stare slave djedovino,
da bi vazda sretna bila!*

*Mila, kano si nam slavna,
Mila si nam ti jedina.
Mila, kuda si nam ravna,
Mila, kuda si planina!*

*Teci Dravo, Savo teci,
Nit' ti Dunav silu gubi,
Sinje more svijetu reci,
Da svoj narod Hrvat ljubi.*

*Dok mu njive sunce grije,
Dok mu hrašće bura vije,
Dok mu mrtve grobak krije,
Dok mu živo srce bije!*

OSNIVANJE TURISTIČKE AGENCIJE ZA GLUHE

Po svojim prirodnim ljepotama kopna i mora Hrvatska spada među najljepše države Europe pa i svijeta. Mnogi se sjećaju posjeta Pape Ivana Pavla II. koji nam je došao čak dva puta u posjet, što je televizija u cijelosti prenosila. Sav svijet je mogao vidjeti ljepotu naše zemlje. Doživljaj za vječno pamćenje.

Mi gluhi trebali bismo takvu ljepotu dobro iskoristiti, upoznati gluhe diljem Europe sa svim tim ljepotama. To će reći Zagreb bi trebao osnovati Turističku agenciju za gluhe i nagluhe pri Savezu gluhih i nagluhih.

Odličan primjer je naša Zagrebačka sekcija gluhih umirovljenika koja nam je ove 2008. godine organizirala velik broj lijepih izleta po našoj zemlji.

Organizatori i voditelji, na čelu s Katarinom Tonković, jesu Slavko Navratil, Marija Andrić, Dubravka Omerbegović, Jasenka Kefelja i još nekoliko zaljubljenika u putovanja.

Najčešći putnici na našim izletima su grafičari i tekstilci, pa obučari i oni iz drugih zanimanja i struka. Prvo ćemo spomenuti „Vjesnikove“ umirovljenike i druge grafičare, kojih je svojevremeno bilo u raznim poduzećima oko 120. Grafičari su više od 60 godina bili najaktivniji djelatnici u Gradskoj organizaciji gluhih u Zagrebu.

Evo popisa glavnih putnika: bračni parovi Andrić, Navratil, Repovečki, Dolinar, Šakić, Dubac, Janeš, Jelaska, Kefelja, Sekulić, Kraljević, Paris, Blažok, Hadžović, Rajčević, Mustapić, Zagorec, Debeljak, Joka, Živković, Matijašić, Lobar, Lubenjak, Jelušić, Milković, Vajsman, Cvetković i još mnogi drugi...

Pojedinci - putnici: Ulamec, Tauzelj, Cvitak, Tandarić, Lovreković, Hustić, Žitnjak; Mileusnić, Šach, Lokmer, Budimir, Popović, Miletić, Ivanjko, Iličić, Krpeta, Cimerman, Horvatić, Blanka Žic-Lesić, Rizzi, Kršul..

Na tim izletima nikada nije dosadno. Često netko donese malo rakijice, kolačića, slastica, sokova, voća... Uz sve to bude podosta šala, pošalica, viceva i tračeva, a najviše priča iz svakodnevnog života - iz sporta, kulture, politike, bolesti obitelji i svašta po malo.

Na jednom od ovih izleta (za Murter) sjetili smo se časopisa „Ukratko“ uz kojeg je ime Andrije Žica neraskidivo povezano, a posebno je vezano i uz Murter gdje je nekad bilo ljetovalište gluhih iz cijele bivše Jugoslavije.

Na tim izletima nađe se i mladih, oni uvijek sjede otraga, i tu bude jako veselo, pa i poljubaca. Jedan čika penzić veli: Te muke s „ludim hormonima“ neka i oni osjete! Nas je to prošlo!

Top-lista s ocjenjivanjem hrvatskih turističkih destinacija

POŽEGA 22. ožujka 2008.

Krenuli smo iz Zagreba, da se malo maknemo od duge zime i učmalosti. Za prvi ovogodišnji izlet odabrali smo posjet našim prijateljima u Požegi, centru Slavonije. Lijepo su nas dočekali i o svemu tomu pisali smo u zadnjem broju „Ukratkog“

Spomenut ćemo samo to da smo se tijekom dugog puta šalili, tj. imamo i mi svoje „burgijante“! Imamo puno pustih otoka i šaljem obavijest u Ameriku: „Vi nama zelembaće - mi vama dva otoka s vašim imenima OBAMA I OPRAH!“! mi curu za trku imamo: „Barek od Oprisa (Barica Kraljević) kraljicu slavenskog kulena“ s kraljevskim prezimenom. „BAJA“ (Stjepan Spajić - Tuđmanov pukovnik - proizvođač slavonskih suhomesnatih proizvoda) kralj kulena i masne hrane - njezin je sumještani! Barek bi znala zacvrkutati: „Oj djevojko visoki jablane, jel'ti mjesec vidio tabane“

Naša ocjena izleta: 4

MARIJA BISTRICA 21. lipnja 2008.

Odlučeno je da se ide u Mariju Bisticu na malu molitvu i podugačko vozikanje po Zagorju. Vidjeli smo neki stari oronuli dvorac, koji vapi za popravcima. U Oroslavlju navratili smo i do našeg člana Borisa Ujevića koji tu živi s obitelji. On je zagrebački grafičar-ručni slagar. Kaže da je zdrav ko dren i da nikad nije bolovao. A ono što je nekad bilo, kaže on, sve to prolazi, gledajmo naprijed u budućnost! Sa suprugom nas je lijepo ispratio. Lijepa im hvala!

U samoj Mariji Bistrici postoji veliko katoličko svetište, gdje ima puno spomenika sa natpisima na procesijskom brežuljku Križnog puta. Ulice nose nazive s imenima Svetaca. Kuće, kao i crkvena svetišta, sagrađeni su tijekom minulih stoljeća. U centru gradića u svim ulicama se nešto prodaje od vjerskih znamenja. Čini se da se tamo Turistička zajednica posve crkveno komercijalizirala! Svetišta su stalno u funkciji: „Isuse, Sveta Marijo, puna blagosti“! U svim crkvama održavaju se molitve. Nikoga nismo pitali što je poželio. Jer znate: „stotinu ljudi-stotinu želja“! Uglavnom svi mole Boga i Svece da im pomognu.

Lijepo je što Hrvatska ima svoje veliko Svetište, u koje dolaze iz svih krajeva, pa i iz drugih zemalja.

Naša ocjena 4

SELCE 5. srpnja 2008.

Prvo naše odredište iz paketa „4 ljetna kupanja na moru“. Tu je svojevremeno ranijih godina bilo i naše odmaralište, kao i odmaralište drugih invalida iz

Zagreba. Bilo je nešto zapelo i mi smo izgubili status povlaštenih gostiju. Sad smo išli samo na kupanje i dobro se proveli.

Kao i uvijek naše odmorište na putu za more je Ravna Gora uz samu cestu, tu smo predahnuli 20-tak minuta.

Selce je lijep mali gradić s bjelogoričnom i crnogoričnom šumom, s lijepim kućama-apartmanima. Samo mjesto se nalazi na brdu i kroz njega prolazi cesta. Sa jedne i druge strane ceste pored kuća nalaze se lijepo uređeni vrtovi i voćnjaci. Od svega toga nama gluhima najviše se sviđa prekrasna plaža koja je lijepo uređena i duga kilometrima. Ima puno malih plaža s okruglim bazenima za djecu, te za noge i tijelo. Tu se nalazi i čuveno lječilište Brozičevića za one sa sportskim povredama i kostolomima - gdje uvijek imaju pacijenata, kroz cijelu godinu. Ima hotela, restorana, trgovina, kiosaka na samoj obali i plaži.

Selce nam je priraslo srcu. Mi gluhi možemo se kupati gdje poželimo i ne moramo biti svi u čoporu. Bilo bi dobro da se naš Savez malo potruži i češće organizira naše ljetne izlete u Selce i na Kvarner, jer nam je to najbliže, svega 2.15 min vožnje. Onaj novac koji dobijemo od socijale bi se mogao koristiti za te izlete.

Naša ocjena 5

NOVI VINODOLSKI 19. srpnja 2008.

Nakon mnogo godina posjetiti Novi Vinodolski zaista je velik doživljaj. Tamo sam bio na odmoru 1961. g. „Vjesnik“ je nekoliko godina imao tu odmaralište. Sada, kada sam vidio Novi Vinodolski. nisam ga mogao prepoznati. Mnogo novih građevina, uređenija plaža, koja se i sada dijeli na onu „gradsko-gospodsku“ i drugi dio za sve ostale gdje se ulaz ne naplaćuje. Prva je bogatija svojom ponudom i cijenama. Od naših članova jedan dio je išao na gradsku, a mi ostali većina na drugi dio plaže, gdje je ponuda hranom, pićima i ostalim bila zadovoljavajuća. Plaža je ista kao i prije pola stoljeća, kamenita. Na toj plaži snimao nas je nekada naš gluhi član Juraj Tus! Fotografije smo dobivali isti dan ili sutradan, bio je to marljiv čovjek. Svakodnevno sam zalazio u njihovu obiteljsku kuću u centru grada na razgovor i rado su me primali on i supruga Anica sa svoje dvije kćeri. Juraj je rođeni brat zračnoga asa, generala avijacije Antona Tusa, koji je svojevremeno prevezio dva Zagorca, Maršala Tita i Predsjednika Tuđmana. Danas živi kao umirovljenik u Zagrebu.

Novi Vinodolski je gradić s puno Hrvatske povijesti kroz stoljeća. Tu su nekada gospodarili

uvaženi velmože (plemići) Frankopani, a u posljednja dva stoljeća tu su se rađali i živjeli članovi velike obitelji Mažuranića. Ta obitelj je kroz minula stoljeća uvelike podarila i unaprijedila hrvatsku povijest društvenim aktivnostima - znanosti, umjetnošću, politikom, a najviše književnošću. Naša predsjednica Katarina Tonković, kao i Marija (Mica) Andrić potječu iz ovoga kraja.

Naša ocjena ¾

KAČJAK 9. kolovoza 2008.

Naš vođa puta, gospodin Slavko Navratil, veoma je bio uporan i uspio nas uvjeriti da je Kačjak dobro mjesto za odmor i kupanje.

Mjesto je zaista lijepo i nastoji se turistički razvijati. Samo mjesto je nekadašnje primorsko selo koje se bavilo poljoprivredom, voćarstvom i ribarstvom. A bilo je i dosta tovara, koji su pomagali u poslovima. Malo je brdovito i šumovito. Dobro je za odmor i kupanje i malo je poznato, pa se ljudi mogu u miru odmarati i kupati. Plaža je dobro opremljena hranom i ima sve prateće objekte. Ma zamislite, ima čak i nudističku plažu iza zavoja glavnog kupališta. Naši sjedokosi dečki bi rado i to vidjeli i pokazali se, ali na njihovu žalost na plaži nije bilo Štirke ni Smrčka, djela naše prirode boljih od viagre!

Svi smo se dobro proveli i bili zadovoljni izletom.

Naša ocjena 3

MURTER 23. 08. 2008.

Naše izletničko rukovodstvo, napravilo je hrabar korak kada je uvrstilo u svoj program i posjet „našem“ otoku Murteru, kojega su mnogi članovi nakon 18-20 godina željeli vidjeti! Od Slanice za nas nije bilo ljepše plaže za kupanje! To je bio zadnji posjet iz „ljetnog paketa“.

Krenuli smo iz Zagreba noću u 0.30 sati preko Like i imali noćno odmorište u Korenici, pa smo potom krenuli za Zadar koji se mnogo promijenio i uljepšao, da se ne može prepoznati, naročito obala. Kada smo stigli do mosta na otok Murter, nismo mogli prepoznati prvo mjesto Tisno, pa Jezerane, Betinu, a u Murteru smo zalutali. Ništa nismo mogli prepoznati. Sve je novo, mnogo novih uličica i lijepih kuća s apartmanima. Nakon odmora mnogi od nas krenuli su do 3 km udaljene „Slanice“. Kada smo stigli tamo, dočekalo nas je veliko razočaranje. Kupalište i sve oko njega u velikom je neredu. Namjesto finoga morskog pijeska, nasuli su kamenje veličine šljiva i krumpira. Nema dobrog restorana, nego neki privatno izrađeni drvenobetonski kiosci s pizzom, sendvičima, hamburgerom, ćevapima, sokovima, pivom itd. To uglavnom jedu Česi, Slovaci, Ukrajinci, Poljaci... Nema pravog restorana ni kuhinje, ni dobrih tuševa, pa su se neki razočarani vratili u grad na ručak.

Odmaralište u Murteru osnovali su Savez gluhih Hrvatske 1957/58. Malo po malo i ostala

otočna mjesta počela su otvarati odmarališta u kućnom smještaju. Sada bi bilo pola stoljeća od toga osnivanja. Naši su ga vodili dobro barem 30 godina. Bile su to prelijepe godine naše mladosti. Održavali su se šahovski turniri, i neka druga sportska takmičenja, umjetnička kolonija... To u malome bila je – „Mala Jugoslavija“. Dolazili su niz mnogih godina gluhi iz cijele Jugoslavije, barem dva mjeseca. Dolazili su nam i gluhi iz drugih država. Tu su se sklapala prva poznanstva, prijateljstva, ljubavi, snimale fotografije, pisala pisma... Održavali su se i sastanci Saveza gdje se dogovaralo za buduće aktivnosti. Izleti na Kornate, noćna kupanja, bircuzi, plesovi, mnogo dobrih šala, veselih zgoda, sve nam je to ostalo u trajnom sjećanju.

Mi imamo svoje mišljenje: - čini se da Turistička zajednica Murter to tako drži namjerno neuredno, čeka da se sagrade luksuzni hoteli, pa će onda povaditi kamenje i sagraditi luksuzno kupalište koje više neće biti dostupno „običnom čovjeku“.

Naša ocjena 2

LOVRAN 11. listopada 2008.

Zašli smo u bablje ljeto i posjetili Lovran na „Marunijadu“ koja se održava u listopadu već 35 godina. Bili smo tamo prošle godine i bilo nam je lijepo kao i ove godine. Nas privlače izleti uz Jadransku obalu, da možemo „napasati oči“ ljepotom naše domovine i da se malo kolektivno provozamo po novim lijepim autocestama i tunnelima.

„Kestenijada-Marunijada“ zna potrajati nekoliko tjedana. Ima lijepu procesiju od djedova i baka do dječice iz vrtića uz svirku limene glazbe i stalnu cjelodnevnu glazbu na samom trgu. Ponuda kestena, hrane i ručnih radova iz prošlosti zaista je bogata i lijepo je to doživjeti.

Nas su u Lovranu na autobusnoj stanici lijepo dočekali riječki prijatelji, bračni par Herega i društvo s kojima smo se družili sve do našeg povratka u Zagreb. Lijepo im se zahvaljujemo.

Zadržali smo se na kratko i u Opatiji, gdje smo šetali prekrasnom obalom na kojoj još ima hrabrih kupaca.

Oko 17 sati krenuli smo za Zagreb. Lijep provod za pamćenje, uz lijepo sunčano vrijeme na čistom zraku. Nadamo se da će to postati naša tradicija i ubuduće, možda svake godine.

Naša ocjena 4

Napisao Petar Šakić

